ΛΟΓΥΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Ὑψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύψωσας, τῷ Ἀδάμ τήν ἔκπτωτον φύσιν ἅπασαν· διό ὑψοῦντες τόν ἄχραντον, Σταυρόν σου φιλάνθρωπε, τήν ἐξ ὕψους σου ἰσχύν, ἐξαιτοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὕψιστε, ὡς θεός ἐλεήμων τούς τιμῶντας, τήν σεπτήν τε καί φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν».

Ἐξοχώτατε κ. Πρέσβυ

καί Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἱεροσολύμοις,

Ἱερώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Ἀδελφοί καί Πατέρες,

Ἀγαπητοί Προσκυνηταί,

Τιμήσαντες καί ἡμεῖς σήμερον ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς τόν Τίμιον Σταυρόν, δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν εἰς τόν ἅγιον Τριαδικόν θεόν, ὁ Ὁποῖος μᾶς ἠξίωσε νά ἑορτάσωμεν τήν εὐφρόσυνον ἑορτήν τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τῆς Σταυρώσεως καί Ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί μετά ταῦτα, τῆς Εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὀρθῶς καί δικαίως ἡ ἀνάμνησις τῆς Εὑρέσεως καί δή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θεωρεῖται παγκόσμιος, καί τοῦτο, διότι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ δέν ἀποτελεῖ μόνον τό σύμβολον τῆς νίκης τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου, ἀλλά ἀποτελεῖ τό σωτήριον ὄργανον *«δι΄ οὗ ὁ κόσμος σέσωσται καί χορεύει ὁ Ἀδάμ»,* ὡς λέγει ὁ Ὑμνῳδός· χορεύει δέ ὁ Ἀδάμ, δηλαδή πανηγυρίζει σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης, διότι ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψώθη μέν ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ, ὁ Χριστός, ὢν τέλειος θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, συνανύψωσε δέ τήν ἅπασαν ἔκπτωτον ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, ἐλευθερῶν αὐτήν ἐκ τῆς δουλείας καί τυραννίδος τοῦ διαβόλου καί τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον προετύπωσαν οἱ Προφῆται καί δή ὁ Προφήτης Μωϋσῆς, ἀπό σύμβολον κατάρας ἀνεδείχθη εἰς σύμβολον εὐλογίας καί καυχήσεως ἐν Χριστῷ· ἐξ οὗ καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐξυμνῶν τήν δύναμιν τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καυχᾶται λέγων, *«ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»* ***(Γαλ. 6, 14)*** ἐν τῷ ὁποίῳ καί διά τοῦ ὁποίου παθών, ἀπέκτεινε τά πάθη.

«Αὐτόν, οὖν, καί ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τόν Σταυρόν, καύχημα πάντες». Ἔχοντες τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου, ὡς τό καύχημα καί τήν βεβαιότητα τῆς Πίστεως ἡμῶν καί ἀφορῶντες εἰς αὐτόν, πορευόμεθα τήν ὁδόν τοῦ Μαρτυρίου, δηλαδή τήν ὁδόν τῆς δοκιμασίας, τῶν ταπεινώσεων, τοῦ εὐτελισμοῦ, τῆς ὕβρεως καί τῶν προκλήσεων, ἀφορῶντες εἰς τήν συνανύψωσιν ἡμῶν μετά τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. *«Ἔστι γάρ»* κατά τόν Συναξαριστήν, *«σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τό ξύλον, ὅπλον εἰρήνης»* καί δικαιοσύνης, *«ἀήττητον τρόπαιον».*

Τήν σωτήριον δύναμιν τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπικαλούμενοι καί ἡμεῖς, δεόμεθα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅπως σκέπῃ τήν Γεραράν Ἁγιοταφιτικήν ἡμῶν Ἀδελφότητα καί τό εὐσεβές Γένος καί Ἔθνος τῶν Ρωμαίων ἀπό πάσης βουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, κρατύνῃ τό χριστεπώνυμον ἡμῶν ἔθνος καί περιφρουρῇ τό εὐλαβές ἡμῶν ποίμνιον. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα!